

lemøsten, på Balkan og i Asien. Danmark yder et væsentligt bidrag i forbindelse med civile missioner, hvor vi stiller eksperter og politifolk til rådighed, men desværre kan vi ikke yde samme indsats for fredsbevarende eller fredsskabende missioner, der knytter sig til forsvarsområdet. Vi er således nødt til at stå uden for konflikter, hvor vi ellers kunne yde et væsentligt bidrag til fred og stabilitet. Det er naturligvis ærgerligt.

Der skal derfor ikke herske nogen tvivl om, at vi Konservative gerne så forbeholdet ophævet. For os at se er forsvarsforbeholdet en forældet foranstaltning, der gør mere skade end gavn, og jeg glæder mig over, at vi tilsyneladende deler den holdning med flere og flere andre partier. Men som jeg tidligere påpegede, er vi nødt til at vente på, at EU's fremtidige rammer er på plads, før vi konkret kan tage fat på at ændre Danmarks stilling. Derfor støtter vi ikke forslaget.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, det er helt utroligt, at man ville være så glad for, at forsvarsforbeholdet blev ophævet, men at man ikke vil gøre en tøddel for at få det ophævet. Jeg må så bare leve med det paradoks, som adskillige partier synes at have.

Kl. 15.20

Men tror fru Helle Sjelle virkelig, at der aldrig vil ske andre ændringer i traktaterne? Vi havde et forsvarsforbehold i 1992-1993, og der er altså to traktater efter det. Det vil sige, at det forbehold, der er lavet, er lavet under helt andre traktater end den, vi har i dag. Generer det ikke fru Helle Sjelle?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Vi synes først og fremmest, at vi skal holde de aftaler, som vi har indgået med de andre partier. Det er den ene ting. Den anden ting er, at vi synes, at vælgerne har ret til, hvad angår de ændringer, vi lige har stået over for, at finde ud af: Hvordan kommer de til at ske? Hvad er det egentlig, der kommer til at ske med vores forfatningstraktat? Er den død, eller er den levende? Det ved vi ikke noget om på nuværende tidspunkt.

Og så synes vi endelig, at det, som forslaget lægger op til, altså at holde en folkeafstemning allerede i efteråret, jo falder midt i en tænkepause, som på det tidspunkt ikke vil være afsluttet. Så det er årsagerne til, at vi ikke støtter Det Radikale Venstres forslag.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Selvfølger skal man holde de aftaler, der er indgået. Der er en aftale, som er indgået under helt andre forudsætninger end i dag, så der var jo ikke noget unaturligt i, hvis regeringen havde taget initiativ til at sige, at nu vil vi gerne drøfte den aftale. Det kan vi så håbe på sker nu, så vi ikke for tid og evighed er bundet af en aftale i forhold til et forslag, som muligvis aldrig bliver til noget. Måske bliver det ikke til noget. Det er det ene.

Det andet er, at det jo er en formalitet at sige det med efteråret. Vi kunne bare tage 2007 i stedet for. Det, jeg efterlyser, er, at vi får et eller andet tidsperspektiv for det her forsvarsforbehold, så vi i hvert fald nogenlunde er med i opbygningsfasen af EU's underliggende udenrigspolitik, som forsvarsdelen jo med alt, hvad det indebærer, er.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg kan blot konstatere, at der jo ikke er nogen tvivl om, at Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti er enige om målsætningen. Vi ville meget gerne af med vores forsvarsforbehold. Men når det er sagt, synes vi også, det er rimeligt, at vi får nogenlunde styr på, hvilket EU vi står over for, når vi skal til folkeafstemning, og endelig også selvfølgelig: Hvordan og hvorledes skal vi håndtere den aftale, der ligger?

I den forbindelse synes jeg da, det ville være naturligt, at der blandt partierne, der har indgået den aftale, inden længe fandt en drøftelse sted om, hvordan og hvorledes man i det hele taget tackler den situation, at man har en aftale, som var indgået under nogle andre forudsætninger.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre, og den næste er SF's ordfører, fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

SF kan ikke støtte det radikale forslag. Den vigtigste årsag til det er, at vi er en del – vi synes selv en vigtig del – af den politiske aftale, der blev indgået mellem regeringen, os, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre i november 2004 som optakt til den forventede folkeafstemning om forfatningstraktaten. I den hedder det, at en ændring af Danmarks særlige stilling kun kan ske ved senere særskilt folkeafstemning.